Escrit al cel

Per DavidG el dv., 13/07/2018 - 17:19

Abans de quedar-te en silenci impressionat pel difícil tràngol, abans de confiar que un cop de sort improbable pugi esborrar el problema, abans de restar suspesos tots dos en el buit incert del no-res... et surt dir: “Pregaré per tu”.

Sense saber del tot què vol dir pregar per l’altre, tens clar que vols confiar en Déu, conscient que a l’hora posaràs tot, de part teva, per ajudar-lo.

Una manera de disposar-te millor a ser instrument de pau per a l’altre és escriure el seu nom. Fer-ho lletra a lletra, lentament, dedicant la teva atenció plenament en dissenyar el seu nom, i potser cognom.

El nom amb el que se’t coneix evoca l’esperança dels pares i padrins en l’esdevenir del nadó que acabava de néixer.

-Tan de bo aquest nadó sigui com aquell o aquella parenta! O com aquell sant o personatge de ficció que ens va enamorar. Per això, se’n dirà igual!

I també:

-Volem que de gran sigui una persona oberta, clara, directe, arrelada,... : se li escau la sonoritat d’aquest nom.

El cert és que més enllà del nom amb el que et diuen, et caldrà descobrir un altre nom, un de nou: aquell amb el que Déu et diu. Aquest nou nom que sols tu pots reconèixer, diu d’on vens, a quina plenitud ets cridat i, per això, et fa viure el regal del present.

Quan escriguis el nom de la persona per qui pregues, imagina que estàs escrivint el seu nou nom, tot ajudant-la a que ella el pugui descobrir, enmig dels èxits i adversitats. Serà com si, d’alguna manera, desvetllessis la seva identitat més transcendent i fessis veritat les paraules de Jesús. “alegreu-vos ... perquè els vostres noms són escrits al cel”. (Lc 10,20)